

NED - 20.8. 20. ned. med letom Bernard , opat, c. uč. Župnijski dan		7.00 Češčenje 7.30 Za vse župljane - žive in rajne 10.00 Za +Marijo in Karola Semprimožnika in starše
PON - 21.8. Pij X., papež		19.00 Za vse Hacetove
TOR - 22.8. Devica Marja Kraljica		19.00 Za +Ivana (r. d.) in starše Rojnik <i>Slavljenje - Bog je ljubezen</i>
SRE - 23.8. Irenej, mučenec		19.00 Za +Amalijo in Franca Merzelj
ČET - 24.8. Jernej (Natanael), apostol	Št.R.	19.00 Za +Franca Šrama – (20.) oblet.
PET - 25.8. Patricija, devica		19.00 Za +Franca Orožima in vse Mlinarjeve
SOB - 26.8. Tarzicij, mučenec		19.00 Za +Antona in vse Praznikove
NED - 27.8. 21. ned. med letom Monika, mati sv. Av- guština		7.00 Češčenje 7.30 Za vse župljane - žive in rajne 10.00 Za +Borisa Turnška —oblet.

V tem tednu: v sredo Dan spomina na žrtve vseh totalitarnih in avtoritarnih režimov (fašističnih, nacističnih in komunističnih). Med njimi je tudi Izidor Završnik, žrtev nacizma.

Dežurni ministranti: Jan in Alen Griguljak, ostali dobrodošli

Bralci v nedeljo: I. Majda Jelen, Matjaž Rožič

II. Melanija Hadolin, Lara Natek

Urejanje in krašenje župnijske cerkve: Zakl

Izdaja: **Župnija Gomilsko** T: 03/572-61 98, M : 041 673 716, Odg: Martin Cirar, župnik
Župnijski.urad4@siol.net http://zupnija-gomilsko.rkc.si

ŽUPNIJA IN DOM

20.8.2023 20. ned. med letom Štev. 34 Leto: XXV

BESEDA ŽIVEGA BOGA

Prišla je, padla predenj in rekla: »Gospod, pomagaj mi!« Odgovoril ji je in dejal: »Ni lepo jemati kruh otrokom in ga metati psom.« Ona pa je rekla: »Tako je, Gospod, pa vendar tudi psički jedo od drobtinic, ki padajo z mize njihovih gospodarjev.« Tedaj je Jezus odgovoril. Rekel ji je: »O žena, velika je tvoja vera! Zgodí naj se ti, kakor želiš!« In njena hči je ozdravela tisto uro.

(Mt 15,25–28)

BESEDA O BESEDI

SE TUDI TEBI ZDI BOG GLUH ZA TVOJE POTREBE? Mt 15,21–28

Mater ali očeta, ki se res bori za svojega otroka, vedno občudujemo. Tako je tudi z ženo iz današnjega evangelija, ki je Jezusa skorajda prisilila v to, da pozdravi njeno hčer. To je storila njena vera.

Vprašujem pa se: Kaj bi v tem trenutku, v katerem se je znašla ta žena, storil jaz? Verjetno bi se zgrožen obrnil in bi užaljen odšel godrnjaje sami pri sebi: »Ali je to način nekoga, ki se razglaša za prijatelja revežev in stiskanih, da tako ravna z ljudmi?« Kanaanska žena ne stori tega. Je popolno nasprotje zamerljivega človeka, ki je zlahka užaljen. Kaj torej stori? Približa se Jezusu, pade predenj in pravi: »Gospod, pomagaj mi!« Na zavrnitev odgovori s še bolj gorečo prošnjo in pričakanjem.

Jezus jo že tretjič zavrne. Trda beseda: Otroci so Abrahamovi potomci, psi pa so pogani. Vsakdo bi se v tem trenutku nemudoma zagrenjen umaknil. Toda kanaanska žena tega ne stori. Z vsako naslednjo evangeljsko vrstico samo še raste.

Tista žena je postala »vernica«, ena prvih vernic, ki prihajajo iz poganskega sveta; ona je pionirka krščanske vere. Ona je naša predhodnica.

Če bi jo Jezus uslišal na njeno prvo prošnjo, bi prejela le dar ozdravitve hčerke. Njeno življenje bi teklo dalje s kakšno težavo manj. A vse bi se končalo tam in končno bi tako mati kot hči umrli, ne da bi za seboj pustili kakšno sled. Tako pa je njena vera rasla in se prečistila tako zelo, da je iz Jezusovih ust izvabila čudoviti vzklik navdušenja. – Kakšna vera!

Koliko stvari nas uči ta preprosta evangeljska pripoved! Eden najglobljih vzrokov trpljenja za vernega človeka so neuslišane molitve. Več tednov, mesecev, morda celo let smo molili za neko določeno stvar. Toda nič. Bog se je zdel gluhi. Kanaanska žena je tu kot vzornica in učiteljica vztrajne molitve.

Kadar vztrajno molimo, se stvari začno dogajati.

Po: E. Mozetič

20. nedelja med letom — župnijski dan

Cerkev vabi k stalni molitvi za naše drage, ki jih je prizadela bolezen. Molitev za bolnike ne sme nikoli manjkati. Nasprotno! Še več moramo moliti, tako osebno kot v skupnosti. Spomnimo se na evangelijski prizor o kanaanski ženi (prim. Mt 15,21-28). Poganska žena je. Ne pripada izraelskemu ljudstvu. Poganka je, ki Jezusa prosi, naj ozdravi njeno hčer. Jezus pa, da bi preizkusil njeno vero, najprej trdo odgovori: »Ne morem. Najprej moram misliti na izraelske ovce.« A žena ne odneha – Mama, ko prosi pomoči za svoje otroke, se nikoli ne vda, bori se za otroka! – in mu odgovori: »Ko se gospodarji najedo, se tudi psičkom kaj dá.« Kot da bi mu hotela reči: »Ravnaj z mano vsaj kot s psičkom.« In Jezus ji odgovori: »Žena, velika je tvoja vera! Zgodi naj se ti, kakor želiš (v. 28)!«

V soočenju z boleznijo se zaradi človeške krhkosti tudi v družini pojavijo težave. Vendar na splošno čas boleznij prispeva h krepitvi družinskih vezi. Razmišljam, kako pomembno je otroke vse od malega vzgajati za solidarnost v času boleznij. Vzgoja, ki hoče zaščititi pred občutljivostjo za človeško bolezen, osiromaši srca. Otroci ostanejo brezčutni do tujega trpljenja, nesposobni soočiti se s trpljenjem in doživeti izkušnjo omejitve, omejenosti. Kolikokrat vidimo priti na delo – vsi smo jih opazili – kakšnega moškega ali ženskega z utrujenim obrazom, z držo telesa, ki govori o utrujenosti. Ko vprašamo: »Kaj se dogaja?« odgovori: »Spal/a sem samo dve uri, ker se doma izmenjavamo za dežurstvo pri sinčku, hčerkici, pri bolniku, pri dedku, pri babici.« In nato se dan nadaljuje z delom. Res, to je junaško, to je herojstvo družin! To je skrito junaštvo, ki ga živimo, ko je nekdo bolan, ko to očka, mama, sin ali hči živijo z nežnostjo in s pogumom. Krhkost in trpljenje naših najnežnejših in najsvetejših čustev je lahko za naše otroke in vnuke šola življenja. Pomembno je vzgajati otroke in vnuke v razumevanju te bližine v času boleznij v družini. Ko družina čas boleznij spremlja z molitvijo ter s prisrčno in skrbno bližino svojih članov, to zanje postane šola.

Papež Frančišek

O, Bog, hvala ti za današnji dan. Blagoslovi ga in nam ga daj lepo doživeti in nas obdari s trajnimi sadovi.

Hvala pa tudi vsem, ki ste skrbno in zavzeto pripravljali to praznovanje. Hvala tudi vsem, ki ste sodelovali sinoči in sodelujete danes na bogoslužjih. Hvala vsem pevskim skupinam, bralcem, ministrantom, ... hvala vsem, ki ste poskrbeli za postrežbo, vsem, ki ste podarili čas za druženje, ...

Naslovljeno na vas

Župnijsko občestvo, ki je združeno v poslanstvu služenja Kristusu

Uspešna župnija je pravi izvir milosti, kraj sprejemanja, miru in misijonarskega apostolata. V kolikor ste del takšne župnije, se Bogu zahvaljujte za prejeti blagoslov! Dejstvo pa je, da smo še daleč od idealnega, zato naj tudi vztrajno molimo in delamo na tem, da bi se temu čim bolj približali V ŽUPNIJI JE JEZUS "TAKO DOSTOPEN, KOT JE LE MOGOČE"

Evharistija je "izvir in višek" krščanskega življenja in posledično vsake katoliške župnije. Župnija torej lahko najbolje izpolnjuje svoje nadnaravno poslanstvo, če vernikom ponuja čim več priložnosti, da se združijo z Gospodom. Pogost in preprost dostop do zakramentov je temeljnega pomena, pa ne le do svete maše, temveč tudi do krsta, spovedi in celo bolniškega maziljenja. Župnija je izvir zakramentalne milosti: velikodušno podeljevanje zakramentov je vsekakor prva in najpomembnejša naloga njenega poslanstva. Nič ne bi smelo biti pomembnejše.

Druga pot do srečevanja z Jezusom je, da ritem župnijskih dogodkov uskladimo z bogoslužnim letom Cerkve. Če bogoslužni koledar vključimo v življenje župnije, recimo z načrtovanjem posebnih dogodkov, kot so skupne molitve, ali izpostavitve Najsvetejšega ob cerkvenih praznikih, ali pa zbiranje sredstev za skupno obhajanje pomembnejših dogodkov, to celotnemu župnijskemu občestvu pomaga, da skupaj živi bogoslužno leto.

Ko dušo preoblikuje Kristus, si ta želi njegovo ljubezen deliti z zunanjim svetom. Na enak način župnijsko občestvo, ki je živo v Kristusu, samo po sebi ponuja svojo ljubezen in usmiljenje tudi zunanjemu svetu.

"Župnija je navsezadnje naravni prostor, kjer udeležujemo telesna dela usmiljenja. Župnija ima polnejše razumevanje občestvenih potreb in večje zmožnosti, da usklajuje odzive nanje, bolje kot to lahko stori posameznik ali družina Najlepše je, če "ljudje vedo, da je katoliška župnija njihovo zatočišče, pa naj gre za rastoče predmestje ali malce zakrnelo mestno sosese, kraj, kjer običajna pravila strahu in negotovosti ne veljajo, kraj, kjer se stvarnost Kristusove navzočnosti v evharistiji udeležanja v drznem služenju in nesebični pomoči.

POPLAVE 2023— Kdor želi pomagati žrtvam poplav, lahko svoj dar odda v naši cerkvi, v nabiralnik Karitas. Sredstva bomo nakazali Škofijski Karitas Celje, ki je do sedaj finančno pomagala že 918 gospodinjtvom.

NED - 20.8. 20. ned. med letom Bernard , opat, c. uč. Župnijski dan		7.00 Češčenje 7.30 Za vse župljane - žive in rajne 10.00 Za +Marijo in Karola Semprimožnika in starše
PON - 21.8. Pij X., papež		19.00 Za vse Hacetove
TOR - 22.8. Devica Marja Kraljica		19.00 Za +Ivana (r. d.) in starše Rojnik <i>Slavljenje - Bog je ljubezen</i>
SRE - 23.8. Irenej, mučenec		19.00 Za +Amalijo in Franca Merzelj
ČET - 24.8. Jernej (Natanael), apostol	Št.R.	19.00 Za +Franca Šrama – (20.) oblet.
PET - 25.8. Patricija, devica		19.00 Za +Franca Orožima in vse Mlinarjeve
SOB - 26.8. Tarzicij, mučenec		19.00 Za +Antona in vse Praznikove
NED - 27.8. 21. ned. med letom Monika, mati sv. Av- guština		7.00 Češčenje 7.30 Za vse župljane - žive in rajne 10.00 Za +Borisa Turnška —oblet.

V tem tednu: v sredo Dan spomina na žrtve vseh totalitarnih in avtoritarnih režimov (fašističnih, nacističnih in komunističnih). Med njimi je tudi Izidor Završnik, žrtev nacizma.

Dežurni ministranti: Jan in Alen Griguljak, ostali dobrodošli

Bralci v nedeljo: I. Majda Jelen, Matjaž Rožič

II. Melanija Hadolin, Lara Natek

Urejanje in krašenje župnijske cerkve: Zakl

Izdaja: **Župnija Gomilsko** T: **03/572-61 98**, M : **041 673 716**, Odg: Martin Cirar, župnik
Župnijski.urad4@siol.net http://zupnija-gomilsko.rkc.si

ŽUPNIJA IN DOM

20.8.2023 20. ned. med letom Štev. 34 Leto: XXV

BESEDA ŽIVEGA BOGA

Prišla je, padla predenj in rekla: »Gospod, pomagaj mi!« Odgovoril ji je in dejal: »Ni lepo jemati kruh otrokom in ga metati psom.« Ona pa je rekla: »Tako je, Gospod, pa vendar tudi psički jedo od drobtinic, ki padajo z mize njihovih gospodarjev.« Tedaj je Jezus odgovoril. Rekel ji je: »O žena, velika je tvoja vera! Zgodí naj se ti, kakor želiš!« In njena hči je ozdravela tisto uro.

(Mt 15,25–28)

B E S E D A O B E S E D I

SE TUDI TEBI ZDI BOG GLUH ZA TVOJE POTREBE? Mt 15,21–28

Mater ali očeta, ki se res bori za svojega otroka, vedno občudujemo. Tako je tudi z ženo iz današnjega evangelija, ki je Jezusa skorajda prisilila v to, da pozdravi njeno hčer. To je storila njena vera.

Vprašujem pa se: Kaj bi v tem trenutku, v katerem se je znašla ta žena, storil jaz? Verjetno bi se zgrožen obrnil in bi užaljen odšel godrnjaje sami pri sebi: »Ali je to način nekoga, ki se razglaša za prijatelja revežev in stiskanih, da tako ravna z ljudmi?« Kanaanska žena ne stori tega. Je popolno nasprotje zamerljivega človeka, ki je zlahka užaljen. Kaj torej stori? Približa se Jezusu, pade predenj in pravi: »Gospod, pomagaj mi!« Na zavrnitev odgovori s še bolj gorečo prošnjo in pričakanjem.

Jezus jo že tretjič zavrne. Trda beseda: Otroci so Abrahamovi potomci, psi pa so pogani. Vsakdo bi se v tem trenutku nemudoma zagrenjen umaknil. Toda kanaanska žena tega ne stori. Z vsako naslednjo evangeljsko vrstico samo še raste.

Tista žena je postala »vernica«, ena prvih vernic, ki prihajajo iz poganškega sveta; ona je pionirka krščanske vere. Ona je naša predhodnica.

Če bi jo Jezus uslišal na njeno prvo prošnjo, bi prejela le dar ozdravitve hčerke. Njeno življenje bi teklo dalje s kakšno težavo manj. A vse bi se končalo tam in končno bi tako mati kot hči umrli, ne da bi za seboj pustili kakšno sled. Tako pa je njena vera rasla in se prečistila tako zelo, da je iz Jezusovih ust izvabila čudoviti vzklik navdušenja. – Kakšna vera!

Koliko stvari nas uči ta preprosta evangeljska pripoved! Eden najglobljih vzrokov trpljenja za vernega človeka so neuslišane molitve. Več tednov, mesecev, morda celo let smo molili za neko določeno stvar. Toda nič. Bog se je zdel gluhi. Kanaanska žena je tu kot vzornica in učiteljica vztrajne molitve.

Kadar vztrajno molimo, se stvari začno dogajati.

Po: E. Mozetič

20. nedelja med letom — župnijski dan

Cerkev vabi k stalni molitvi za naše drage, ki jih je prizadela bolezen. Molitev za bolnike ne sme nikoli manjkati. Nasprotno! Še več moramo moliti, tako osebno kot v skupnosti. Spomnimo se na evangelijski prizor o kanaanski ženi (prim. Mt 15,21-28). Poganska žena je. Ne pripada izraelskemu ljudstvu. Poganka je, ki Jezusa prosi, naj ozdravi njeno hčer. Jezus pa, da bi preizkusil njeno vero, najprej trdo odgovori: »Ne morem. Najprej moram misliti na izraelske ovce.« A žena ne odneha – Mama, ko prosi pomoči za svoje otroke, se nikoli ne vda, bori se za otroka! – in mu odgovori: »Ko se gospodarji najedo, se tudi psičkom kaj dá.« Kot da bi mu hotela reči: »Ravnaj z mano vsaj kot s psičkom.« In Jezus ji odgovori: »Žena, velika je tvoja vera! Zgodi naj se ti, kakor želiš (v. 28)!«

V soočenju z boleznijo se zaradi človeške krhkosti tudi v družini pojavijo težave. Vendar na splošno čas boleznij prispeva h krepitvi družinskih vezi. Razmišljam, kako pomembno je otroke vse od malega vzgajati za solidarnost v času boleznij. Vzgoja, ki hoče zaščititi pred občutljivostjo za človeško bolezen, osiromaši srca. Otroci ostanejo brezčutni do tujega trpljenja, nesposobni soočiti se s trpljenjem in doživeti izkušnjo omejitve, omejenosti. Kolikokrat vidimo priti na delo – vsi smo jih opazili – kakšnega moškega ali ženskega z utrujenim obrazom, z držo telesa, ki govori o utrujenosti. Ko vprašamo: »Kaj se dogaja?« odgovori: »Spal/a sem samo dve uri, ker se doma izmenjavamo za dežurstvo pri sinčku, hčerkici, pri bolniku, pri dedku, pri babici.« In nato se dan nadaljuje z delom. Res, to je junaško, to je herojstvo družin! To je skrito junaštvo, ki ga živimo, ko je nekdo bolan, ko to očka, mama, sin ali hči živijo z nežnostjo in s pogumom. Krhkost in trpljenje naših najnežnejših in najsvetejših čustev je lahko za naše otroke in vnuke šola življenja. Pomembno je vzgajati otroke in vnuke v razumevanju te bližine v času boleznij v družini. Ko družina čas boleznij spremlja z molitvijo ter s prisrčno in skrbno bližino svojih članov, to zanje postane šola.

Papež Frančišek

O, Bog, hvala ti za današnji dan. Blagoslovi ga in nam ga daj lepo doživeti in nas obdari s trajnimi sadovi.

Hvala pa tudi vsem, ki ste skrbno in zavzeto pripravljali to praznovanje. Hvala tudi vsem, ki ste sodelovali sinoči in sodelujete danes na bogoslužjih. Hvala vsem pevskim skupinam, bralcem, ministrantom, ... hvala vsem, ki ste poskrbeli za postrežbo, vsem, ki ste podarili čas za druženje, ...

Naslovljeno na vas

Župnijsko občestvo, ki je združeno v poslanstvu služenja Kristusu

Uspešna župnija je pravi izvir milosti, kraj sprejemanja, miru in misijonarskega apostolata. V kolikor ste del takšne župnije, se Bogu zahvaljujte za prejeti blagoslov! Dejstvo pa je, da smo še daleč od idealnega, zato naj tudi vztrajno molimo in delamo na tem, da bi se temu čim bolj približali V ŽUPNIJI JE JEZUS "TAKO DOSTOPEN, KOT JE LE MOGOČE"

Evharistija je "izvir in višek" krščanskega življenja in posledično vsake katoliške župnije. Župnija torej lahko najbolje izpolnjuje svoje nadnaravno poslanstvo, če vernikom ponuja čim več priložnosti, da se združijo z Gospodom. Pogost in preprost dostop do zakramentov je temeljnega pomena, pa ne le do svete maše, temveč tudi do krsta, spovedi in celo bolniškega maziljenja. Župnija je izvir zakramentalne milosti: velikodušno podeljevanje zakramentov je vsekakor prva in najpomembnejša naloga njenega poslanstva. Nič ne bi smelo biti pomembnejše.

Druga pot do srečevanja z Jezusom je, da ritem župnijskih dogodkov uskladimo z bogoslužnim letom Cerkve. Če bogoslužni koledar vključimo v življenje župnije, recimo z načrtovanjem posebnih dogodkov, kot so skupne molitve, ali izpostavitve Najsvetejšega ob cerkvenih praznikih, ali pa zbiranje sredstev za skupno obhajanje pomembnejših dogodkov, to celotnemu župnijskemu občestvu pomaga, da skupaj živi bogoslužno leto.

Ko dušo preoblikuje Kristus, si ta želi njegovo ljubezen deliti z zunanjim svetom. Na enak način župnijsko občestvo, ki je živo v Kristusu, samo po sebi ponuja svojo ljubezen in usmiljenje tudi zunanjemu svetu.

"Župnija je navsezadnje naravni prostor, kjer udejanjamo telesna dela usmiljenja. Župnija ima polnejše razumevanje občestvenih potreb in večje zmožnosti, da usklajuje odzive nanje, bolje kot to lahko stori posameznik ali družina Najlepše je, če "ljudje vedo, da je katoliška župnija njihovo zatočišče, pa naj gre za rastoče predmestje ali malce zakrnelo mestno sosese, kraj, kjer običajna pravila strahu in negotovosti ne veljajo, kraj, kjer se stvarnost Kristusove navzočnosti v evharistiji udejanja v drznem služenju in nesebični pomoči.

POPLAVE 2023— Kdor želi pomagati žrtvam poplav, lahko svoj dar odda v naši cerkvi, v nabiralnik Karitas. Sredstva bomo nakazali Škofijski Karitas Celje, ki je do sedaj finančno pomagala že 918 gospodinjom.

NED - 20.8. 20. ned. med letom Bernard , opat, c. uč. Župnijski dan		7.00 Češčenje 7.30 Za vse župljane - žive in rajne 10.00 Za +Marijo in Karola Semprimožnika in starše
PON - 21.8. Pij X., papež		19.00 Za vse Hacetove
TOR - 22.8. Devica Marja Kraljica		19.00 Za +Ivana (r. d.) in starše Rojnik <i>Slavljenje - Bog je ljubezen</i>
SRE - 23.8. Irenej, mučenec		19.00 Za +Amalijo in Franca Merzelj
ČET - 24.8. Jernej (Natanael), apostol	Št.R.	19.00 Za +Franca Šrama – (20.) oblet.
PET - 25.8. Patricija, devica		19.00 Za +Franca Orožima in vse Mlinarjeve
SOB - 26.8. Tarzicij, mučenec		19.00 Za +Antona in vse Praznikove
NED - 27.8. 21. ned. med letom Monika, mati sv. Av- guština		7.00 Češčenje 7.30 Za vse župljane - žive in rajne 10.00 Za +Borisa Turnška —oblet.

V tem tednu: v sredo Dan spomina na žrtve vseh totalitarnih in avtoritarnih režimov (fašističnih, nacističnih in komunističnih). Med njimi je tudi Izidor Završnik, žrtev nacizma.

Dežurni ministranti: Jan in Alen Griguljak, ostali dobrodošli

Bralci v nedeljo: I. Majda Jelen, Matjaž Rožič

II. Melanija Hadolin, Lara Natek

Urejanje in krašenje župnijske cerkve: Zakl

Izdaja: **Župnija Gomilsko** T: 03/572-61 98, M : 041 673 716, Odg: Martin Cirar, župnik
Župnijski.urad4@siol.net http://zupnija-gomilsko.rkc.si

ŽUPNIJA IN DOM

20.8.2023 20. ned. med letom Štev. 34 Leto: XXV

BESEDA ŽIVEGA BOGA

Prišla je, padla predenj in rekla: »Gospod, pomagaj mi!« Odgovoril ji je in dejal: »Ni lepo jemati kruh otrokom in ga metati psom.« Ona pa je rekla: »Tako je, Gospod, pa vendar tudi psički jedo od drobtinic, ki padajo z mize njihovih gospodarjev.« Tedaj je Jezus odgovoril. Rekel ji je: »O žena, velika je tvoja vera! Zgodí naj se ti, kakor želiš!« In njena hči je ozdravela tisto uro.

(Mt 15,25–28)

BESEDA O BESEDI

SE TUDI TEBI ZDI BOG GLUH ZA TVOJE POTREBE? Mt 15,21–28

Mater ali očeta, ki se res bori za svojega otroka, vedno občudujemo. Tako je tudi z ženo iz današnjega evangelija, ki je Jezusa skorajda prisilila v to, da pozdravi njeno hčer. To je storila njena vera.

Vprašujem pa se: Kaj bi v tem trenutku, v katerem se je znašla ta žena, storil jaz? Verjetno bi se zgrožen obrnil in bi užaljen odšel godrnjaje sami pri sebi: »Ali je to način nekoga, ki se razglaša za prijatelja revežev in stiskanih, da tako ravna z ljudmi?« Kanaanska žena ne stori tega. Je popolno nasprotje zamerljivega človeka, ki je zlahka užaljen. Kaj torej stori? Približa se Jezusu, pade predenj in pravi: »Gospod, pomagaj mi!« Na zavrnitev odgovori s še bolj gorečo prošnjo in pričakanjem.

Jezus jo že tretjič zavrne. Trda beseda: Otroci so Abrahamovi potomci, psi pa so pogani. Vsakdo bi se v tem trenutku nemudoma zagrenjen umaknil. Toda kanaanska žena tega ne stori. Z vsako naslednjo evangeljsko vrstico samo še raste.

Tista žena je postala »vernica«, ena prvih vernic, ki prihajajo iz poganskega sveta; ona je pionirka krščanske vere. Ona je naša predhodnica.

Če bi jo Jezus uslišal na njeno prvo prošnjo, bi prejela le dar ozdravitve hčerke. Njeno življenje bi teklo dalje s kakšno težavo manj. A vse bi se končalo tam in končno bi tako mati kot hči umrli, ne da bi za seboj pustili kakšno sled. Tako pa je njena vera rasla in se prečistila tako zelo, da je iz Jezusovih ust izvabila čudoviti vzklik navdušenja. – Kakšna vera!

Koliko stvari nas uči ta preprosta evangeljska pripoved! Eden najglobljih vzrokov trpljenja za vernega človeka so neuslišane molitve. Več tednov, mesecev, morda celo let smo molili za neko določeno stvar. Toda nič. Bog se je zdel gluhi. Kanaanska žena je tu kot vzornica in učiteljica vztrajne molitve.

Kadar vztrajno molimo, se stvari začno dogajati.

Po: E. Mozetič

20. nedelja med letom — župnijski dan

Cerkev vabi k stalni molitvi za naše drage, ki jih je prizadela bolezen. Molitev za bolnike ne sme nikoli manjkati. Nasprotno! Še več moramo moliti, tako osebno kot v skupnosti. Spomnimo se na evangelijski prizor o kanaanski ženi (prim. Mt 15,21-28). Poganska žena je. Ne pripada izraelskemu ljudstvu. Poganka je, ki Jezusa prosi, naj ozdravi njeno hčer. Jezus pa, da bi preizkusil njeno vero, najprej trdo odgovori: »Ne morem. Najprej moram misliti na izraelske ovce.« A žena ne odneha – Mama, ko prosi pomoči za svoje otroke, se nikoli ne vda, bori se za otroka! – in mu odgovori: »Ko se gospodarji najedo, se tudi psičkom kaj dá.« Kot da bi mu hotela reči: »Ravnaj z mano vsaj kot s psičkom.« In Jezus ji odgovori: »Žena, velika je tvoja vera! Zgodi naj se ti, kakor želiš (v. 28)!«

V soočenju z boleznijo se zaradi človeške krhkosti tudi v družini pojavijo težave. Vendar na splošno čas boleznij prispeva h krepitvi družinskih vezi. Razmišljam, kako pomembno je otroke vse od malega vzgajati za solidarnost v času boleznij. Vzgoja, ki hoče zaščititi pred občutljivostjo za človeško bolezen, osiromaši srca. Otroci ostanejo brezčutni do tujega trpljenja, nesposobni soočiti se s trpljenjem in doživeti izkušnjo omejitve, omejenosti. Kolikokrat vidimo priti na delo – vsi smo jih opazili – kakšnega moškega ali ženskega z utrujenim obrazom, z držo telesa, ki govori o utrujenosti. Ko vprašamo: »Kaj se dogaja?« odgovori: »Spal/a sem samo dve uri, ker se doma izmenjavamo za dežurstvo pri sinčku, hčerkici, pri bolniku, pri dedku, pri babici.« In nato se dan nadaljuje z delom. Res, to je junaško, to je herojstvo družin! To je skrito junaštvo, ki ga živimo, ko je nekdo bolan, ko to očka, mama, sin ali hči živijo z nežnostjo in s pogumom. Krhkost in trpljenje naših najnežnejših in najsvetejših čustev je lahko za naše otroke in vnuke šola življenja. Pomembno je vzgajati otroke in vnuke v razumevanju te bližine v času boleznij v družini. Ko družina čas boleznij spremlja z molitvijo ter s prisrčno in skrbno bližino svojih članov, to zanje postane šola.

Papež Frančišek

O, Bog, hvala ti za današnji dan. Blagoslovi ga in nam ga daj lepo doživeti in nas obdari s trajnimi sadovi.

Hvala pa tudi vsem, ki ste skrbno in zavzeto pripravljali to praznovanje. Hvala tudi vsem, ki ste sodelovali sinoči in sodelujete danes na bogoslužjih. Hvala vsem pevskim skupinam, bralcem, ministrantom, ... hvala vsem, ki ste poskrbeli za postrežbo, vsem, ki ste podarili čas za druženje, ...

Naslovljeno na vas

Župnijsko občestvo, ki je združeno v poslanstvu služenja Kristusu

Uspešna župnija je pravi izvir milosti, kraj sprejemanja, miru in misijarskega apostolata. V kolikor ste del takšne župnije, se Bogu zahvaljujte za prejeti blagoslov! Dejstvo pa je, da smo še daleč od idealnega, zato naj tudi vztrajno molimo in delamo na tem, da bi se temu čim bolj približali V ŽUPNIJI JE JEZUS "TAKO DOSTOPEN, KOT JE LE MOGOČE"

Evharistija je "izvir in višek" krščanskega življenja in posledično vsake katoliške župnije. Župnija torej lahko najbolje izpolnjuje svoje nadnaravno poslanstvo, če vernikom ponuja čim več priložnosti, da se združijo z Gospodom. Pogost in preprost dostop do zakramentov je temeljnega pomena, pa ne le do svete maše, temveč tudi do krsta, spovedi in celo bolniškega maziljenja. Župnija je izvir zakramentalne milosti: velikodušno podeljevanje zakramentov je vsekakor prva in najpomembnejša naloga njenega poslanstva. Nič ne bi smelo biti pomembnejše.

Druga pot do srečevanja z Jezusom je, da ritem župnijskih dogodkov uskladimo z bogoslužnim letom Cerkve. Če bogoslužni koledar vključimo v življenje župnije, recimo z načrtovanjem posebnih dogodkov, kot so skupne molitve, ali izpostavitve Najsvetejšega ob cerkvenih praznikih, ali pa zbiranje sredstev za skupno obhajanje pomembnejših dogodkov, to celotnemu župnijskemu občestvu pomaga, da skupaj živi bogoslužno leto.

Ko dušo preoblikuje Kristus, si ta želi njegovo ljubezen deliti z zunanjim svetom. Na enak način župnijsko občestvo, ki je živo v Kristusu, samo po sebi ponuja svojo ljubezen in usmiljenje tudi zunanjemu svetu.

"Župnija je navsezadnje naravni prostor, kjer udeležujemo telesna dela usmiljenja. Župnija ima polnejše razumevanje občestvenih potreb in večje zmožnosti, da usklajuje odzive nanje, bolje kot to lahko stori posameznik ali družina Najlepše je, če "ljudje vedo, da je katoliška župnija njihovo zatočišče, pa naj gre za rastoče predmestje ali malce zakrnelo mestno sosese, kraj, kjer običajna pravila strahu in negotovosti ne veljajo, kraj, kjer se stvarnost Kristusove navzočnosti v evharistiji udejanja v drznem služenju in nesebični pomoči.

POPLAVE 2023— Kdor želi pomagati žrtvam poplav, lahko svoj dar odda v naši cerkvi, v nabiralnik Karitas. Sredstva bomo nakazali Škofijski Karitas Celje, ki je do sedaj finančno pomagala že 918 gospodinjtvom.

NED - 20.8. 20. ned. med letom Bernard , opat, c. uč. Župnijski dan		7.00 Češčenje 7.30 Za vse župljane - žive in rajne 10.00 Za +Marijo in Karola Semprimožnika in starše
PON - 21.8. Pij X., papež		19.00 Za vse Hacetove
TOR - 22.8. Devica Marja Kraljica		19.00 Za +Ivana (r. d.) in starše Rojnik <i>Slavljenje - Bog je ljubezen</i>
SRE - 23.8. Irenej, mučenec		19.00 Za +Amalijo in Franca Merzelj
ČET - 24.8. Jernej (Natanael), apostol	Št.R.	19.00 Za +Franca Šrama – (20.) oblet.
PET - 25.8. Patricija, devica		19.00 Za +Franca Orožima in vse Mlinarjeve
SOB - 26.8. Tarzicij, mučenec		19.00 Za +Antona in vse Praznikove
NED - 27.8. 21. ned. med letom Monika, mati sv. Av- guština		7.00 Češčenje 7.30 Za vse župljane - žive in rajne 10.00 Za +Borisa Turnška —oblet.

V tem tednu: v sredo Dan spomina na žrtve vseh totalitarnih in avtoritarnih režimov (fašističnih, nacističnih in komunističnih). Med njimi je tudi Izidor Završnik, žrtev nacizma.

Dežurni ministranti: Jan in Alen Griguljak, ostali dobrodošli

Bralci v nedeljo: I. Majda Jelen, Matjaž Rožič

II. Melanija Hadolin, Lara Natek

Urejanje in krašenje župnijske cerkve: Zakl

Izdaja: **Župnija Gomilsko** T: 03/572-61 98, M : 041 673 716, Odg: Martin Cirar, župnik
Župnijski.urad4@siol.net http://zupnija-gomilsko.rkc.si

ŽUPNIJA IN DOM

20.8.2023 20. ned. med letom Štev. 34 Leto: XXV

BESEDA ŽIVEGA BOGA

Prišla je, padla predenj in rekla: »Gospod, pomagaj mi!« Odgovoril ji je in dejal: »Ni lepo jemati kruh otrokom in ga metati psom.« Ona pa je rekla: »Tako je, Gospod, pa vendar tudi psički jedo od drobtinic, ki padajo z mize njihovih gospodarjev.« Tedaj je Jezus odgovoril. Rekel ji je: »O žena, velika je tvoja vera! Zgodí naj se ti, kakor želiš!« In njena hči je ozdravela tisto uro.

(Mt 15,25–28)

B E S E D A O B E S E D I

SE TUDI TEBI ZDI BOG GLUH ZA TVOJE POTREBE? Mt 15,21–28

Mater ali očeta, ki se res bori za svojega otroka, vedno občudujemo. Tako je tudi z ženo iz današnjega evangelija, ki je Jezusa skorajda prisilila v to, da pozdravi njeno hčer. To je storila njena vera.

Vprašujem pa se: Kaj bi v tem trenutku, v katerem se je znašla ta žena, storil jaz? Verjetno bi se zgrožen obrnil in bi užaljen odšel godrnjaje sami pri sebi: »Ali je to način nekoga, ki se razglaša za prijatelja revežev in stiskanih, da tako ravna z ljudmi?« Kanaanska žena ne stori tega. Je popolno nasprotje zamerljivega človeka, ki je zlahka užaljen. Kaj torej stori? Približa se Jezusu, pade predenj in pravi: »Gospod, pomagaj mi!« Na zavrnitev odgovori s še bolj gorečo prošnjo in pričakanjem.

Jezus jo že tretjič zavrne. Trda beseda: Otroci so Abrahamovi potomci, psi pa so pogani. Vsakdo bi se v tem trenutku nemudoma zagrenjen umaknil. Toda kanaanska žena tega ne stori. Z vsako naslednjo evangeljsko vrstico samo še raste.

Tista žena je postala »vernica«, ena prvih vernic, ki prihajajo iz poganškega sveta; ona je pionirka krščanske vere. Ona je naša predhodnica.

Če bi jo Jezus uslišal na njeno prvo prošnjo, bi prejela le dar ozdravitve hčerke. Njeno življenje bi teklo dalje s kakšno težavo manj. A vse bi se končalo tam in končno bi tako mati kot hči umrli, ne da bi za seboj pustili kakšno sled. Tako pa je njena vera rasla in se prečistila tako zelo, da je iz Jezusovih ust izvabila čudoviti vzklik navdušenja. – Kakšna vera!

Koliko stvari nas uči ta preprosta evangeljska pripoved! Eden najglobljih vzrokov trpljenja za vernega človeka so neuslišane molitve. Več tednov, mesecev, morda celo let smo molili za neko določeno stvar. Toda nič. Bog se je zdel gluhi. Kanaanska žena je tu kot vzornica in učiteljica vztrajne molitve.

Kadar vztrajno molimo, se stvari začno dogajati.

Po: E. Mozetič

20. nedelja med letom — župnijski dan

Cerkev vabi k stalni molitvi za naše drage, ki jih je prizadela bolezen. Molitev za bolnike ne sme nikoli manjkati. Nasprotno! Še več moramo moliti, tako osebno kot v skupnosti. Spomnimo se na evangelijski prizor o kanaanski ženi (prim. Mt 15,21-28). Poganska žena je. Ne pripada izraelskemu ljudstvu. Poganka je, ki Jezusa prosi, naj ozdravi njeno hčer. Jezus pa, da bi preizkusil njeno vero, najprej trdo odgovori: »Ne morem. Najprej moram misliti na izraelske ovce.« A žena ne odneha – Mama, ko prosi pomoči za svoje otroke, se nikoli ne vda, bori se za otroka! – in mu odgovori: »Ko se gospodarji najedo, se tudi psičkom kaj dá.« Kot da bi mu hotela reči: »Ravnaj z mano vsaj kot s psičkom.« In Jezus ji odgovori: »Žena, velika je tvoja vera! Zgodi naj se ti, kakor želiš (v. 28)!«

V soočenju z boleznijo se zaradi človeške krhkosti tudi v družini pojavijo težave. Vendar na splošno čas boleznij prispeva h krepitvi družinskih vezi. Razmišljam, kako pomembno je otroke vse od malega vzgajati za solidarnost v času boleznij. Vzgoja, ki hoče zaščititi pred občutljivostjo za človeško bolezen, osiromaši srca. Otroci ostanejo brezčutni do tujega trpljenja, nesposobni soočiti se s trpljenjem in doživeti izkušnjo omejitve, omejenosti.

Kolikokrat vidimo priti na delo – vsi smo jih opazili – kakšnega moškega ali ženske z utrujenim obrazom, z držo telesa, ki govori o utrujenosti. Ko vprašamo: »Kaj se dogaja?« odgovori: »Spal/a sem samo dve uri, ker se doma izmenjavamo za dežurstvo pri sinčku, hčerkici, pri bolniku, pri dedku, pri babici.«

In nato se dan nadaljuje z delom. Res, to je junaško, to je herojstvo družin! To je skrito junaštvo, ki ga živimo, ko je nekdo bolan, ko to očka, mama, sin ali hči živijo z nežnostjo in s pogumom. Krhkost in trpljenje naših najnežnejših in najsvetejših čustev je lahko za naše otroke in vnuke šola življenja. Pomembno je vzgajati otroke in vnuke v razumevanju te bližine v času boleznij v družini. Ko družina čas boleznij spremlja z molitvijo ter s prisrčno in skrbno bližino svojih članov, to zanje postane šola.

Papež Frančišek

O, Bog, hvala ti za današnji dan. Blagoslovi ga in nam ga daj lepo doživeti in nas obdari s trajnimi sadovi.

Hvala pa tudi vsem, ki ste skrbno in zavzeto pripravljali to praznovanje. Hvala tudi vsem, ki ste sodelovali sinoči in sodelujete danes na bogoslužjih. Hvala vsem pevskim skupinam, bralcem, ministrantom, ... hvala vsem, ki ste poskrbeli za postrežbo, vsem, ki ste podarili čas za druženje, ...

Naslovljeno na vas

Župnijsko občestvo, ki je združeno v poslanstvu služenja Kristusu

Uspešna župnija je pravi izvir milosti, kraj sprejemanja, miru in misijonarskega apostolata. V kolikor ste del takšne župnije, se Bogu zahvaljujte za prejeti blagoslov! Dejstvo pa je, da smo še daleč od idealnega, zato naj tudi vztrajno molimo in delamo na tem, da bi se temu čim bolj približali V ŽUPNIJI JE JEZUS "TAKO DOSTOPEN, KOT JE LE MOGOČE"

Evharistija je "izvir in višek" krščanskega življenja in posledično vsake katoliške župnije. Župnija torej lahko najbolje izpolnjuje svoje nadnaravno poslanstvo, če vernikom ponuja čim več priložnosti, da se združijo z Gospodom. Pogost in preprost dostop do zakramentov je temeljnega pomena, pa ne le do svete maše, temveč tudi do krsta, spovedi in celo bolniškega maziljenja. Župnija je izvir zakramentalne milosti: velikodušno podeljevanje zakramentov je vsekakor prva in najpomembnejša naloga njenega poslanstva. Nič ne bi smelo biti pomembnejše.

Druga pot do srečevanja z Jezusom je, da ritem župnijskih dogodkov uskladimo z bogoslužnim letom Cerkve. Če bogoslužni koledar vključimo v življenje župnije, recimo z načrtovanjem posebnih dogodkov, kot so skupne molitve, ali izpostavitve Najsvetejšega ob cerkvenih praznikih, ali pa zbiranje sredstev za skupno obhajanje pomembnejših dogodkov, to celotnemu župnijskemu občestvu pomaga, da skupaj živi bogoslužno leto.

Ko dušo preoblikuje Kristus, si ta želi njegovo ljubezen deliti z zunanjim svetom. Na enak način župnijsko občestvo, ki je živo v Kristusu, samo po sebi ponuja svojo ljubezen in usmiljenje tudi zunanjemu svetu.

"Župnija je navsezadnje naravni prostor, kjer udeležujemo telesna dela usmiljenja. Župnija ima polnejše razumevanje občestvenih potreb in večje zmožnosti, da usklajuje odzive nanje, bolje kot to lahko stori posameznik ali družina Najlepše je, če "ljudje vedo, da je katoliška župnija njihovo zatočišče, pa naj gre za rastoče predmestje ali malce zakrnelo mestno sosese, kraj, kjer običajna pravila strahu in negotovosti ne veljajo, kraj, kjer se stvarnost Kristusove navzočnosti v evharistiji udeležanja v drznem služenju in nesebični pomoči.

POPLAVE 2023— Kdor želi pomagati žrtvam poplav, lahko svoj dar odda v naši cerkvi, v nabiralnik Karitas. Sredstva bomo nakazali Škofijski Karitas Celje, ki je do sedaj finančno pomagala že 918 gospodinjom.

NED - 20.8. 20. ned. med letom Bernard , opat, c. uč. Župnijski dan		7.00 Češčenje 7.30 Za vse župljane - žive in rajne 10.00 Za +Marijo in Karola Semprimožnika in starše
PON - 21.8. Pij X., papež		19.00 Za vse Hacetove
TOR - 22.8. Devica Marja Kraljica		19.00 Za +Ivana (r. d.) in starše Rojnik <i>Slavljenje - Bog je ljubezen</i>
SRE - 23.8. Irenej, mučenec		19.00 Za +Amalijo in Franca Merzelj
ČET - 24.8. Jernej (Natanael), apostol	Št.R.	19.00 Za +Franca Šrama – (20.) oblet.
PET - 25.8. Patricija, devica		19.00 Za +Franca Orožima in vse Mlinarjeve
SOB - 26.8. Tarzicij, mučenec		19.00 Za +Antona in vse Praznikove
NED - 27.8. 21. ned. med letom Monika, mati sv. Av- guština		7.00 Češčenje 7.30 Za vse župljane - žive in rajne 10.00 Za +Borisa Turnška —oblet.

V tem tednu: v sredo Dan spomina na žrtve vseh totalitarnih in avtoritarnih režimov (fašističnih, nacističnih in komunističnih). Med njimi je tudi Izidor Završnik, žrtev nacizma.

Dežurni ministranti: Jan in Alen Griguljak, ostali dobrodošli

Bralci v nedeljo: I. Majda Jelen, Matjaž Rožič

II. Melanija Hadolin, Lara Natek

Urejanje in krašenje župnijske cerkve: Zakl

Izdaja: **Župnija Gomilsko** T: 03/572-61 98, M : 041 673 716, Odg: Martin Cirar, župnik
Župnijski.urad4@siol.net http://zupnija-gomilsko.rkc.si

ŽUPNIJA IN DOM

20.8.2023 20. ned. med letom Štev. 34 Leto: XXV

BESEDA ŽIVEGA BOGA

Prišla je, padla predenj in rekla: »Gospod, pomagaj mi!« Odgovoril ji je in dejal: »Ni lepo jemati kruh otrokom in ga metati psom.« Ona pa je rekla: »Tako je, Gospod, pa vendar tudi psički jedo od drobtinic, ki padajo z mize njihovih gospodarjev.« Tedaj je Jezus odgovoril. Rekel ji je: »O žena, velika je tvoja vera! Zgodí naj se ti, kakor želiš!« In njena hči je ozdravela tisto uro.

(Mt 15,25–28)

BESEDA O BESEDI

SE TUDI TEBI ZDI BOG GLUH ZA TVOJE POTREBE? Mt 15,21–28

Mater ali očeta, ki se res bori za svojega otroka, vedno občudujemo. Tako je tudi z ženo iz današnjega evangelija, ki je Jezusa skorajda prisilila v to, da pozdravi njeno hčer. To je storila njena vera.

Vprašujem pa se: Kaj bi v tem trenutku, v katerem se je znašla ta žena, storil jaz? Verjetno bi se zgrožen obrnil in bi užaljen odšel godrnjaje sami pri sebi: »Ali je to način nekoga, ki se razglaša za prijatelja revežev in stiskanih, da tako ravna z ljudmi?« Kanaanska žena ne stori tega. Je popolno nasprotje zamerljivega človeka, ki je zlahka užaljen. Kaj torej stori? Približa se Jezusu, pade predenj in pravi: »Gospod, pomagaj mi!« Na zavrnitev odgovori s še bolj gorečo prošnjo in pričakanjem.

Jezus jo že tretjič zavrne. Trda beseda: Otroci so Abrahamovi potomci, psi pa so pogani. Vsakdo bi se v tem trenutku nemudoma zagrenjen umaknil. Toda kanaanska žena tega ne stori. Z vsako naslednjo evangeljsko vrstico samo še raste.

Tista žena je postala »vernica«, ena prvih vernic, ki prihajajo iz poganskega sveta; ona je pionirka krščanske vere. Ona je naša predhodnica.

Če bi jo Jezus uslišal na njeno prvo prošnjo, bi prejela le dar ozdravitve hčerke. Njeno življenje bi teklo dalje s kakšno težavo manj. A vse bi se končalo tam in končno bi tako mati kot hči umrli, ne da bi za seboj pustili kakšno sled. Tako pa je njena vera rasla in se prečistila tako zelo, da je iz Jezusovih ust izvabila čudoviti vzklik navdušenja. – Kakšna vera!

Koliko stvari nas uči ta preprosta evangeljska pripoved! Eden najglobljih vzrokov trpljenja za vernega človeka so neuslišane molitve. Več tednov, mesecev, morda celo let smo molili za neko določeno stvar. Toda nič. Bog se je zdel gluhi. Kanaanska žena je tu kot vzornica in učiteljica vztrajne molitve.

Kadar vztrajno molimo, se stvari začno dogajati.

Po: E. Mozetič

20. nedelja med letom — župnijski dan

Cerkev vabi k stalni molitvi za naše drage, ki jih je prizadela bolezen. Molitev za bolnike ne sme nikoli manjkati. Nasprotno! Še več moramo moliti, tako osebno kot v skupnosti. Spomnimo se na evangelijski prizor o kanaanski ženi (prim. Mt 15,21-28). Poganska žena je. Ne pripada izraelskemu ljudstvu. Poganka je, ki Jezusa prosi, naj ozdravi njeno hčer. Jezus pa, da bi preizkusil njeno vero, najprej trdo odgovori: »Ne morem. Najprej moram misliti na izraelske ovce.« A žena ne odneha – Mama, ko prosi pomoči za svoje otroke, se nikoli ne vda, bori se za otroka! – in mu odgovori: »Ko se gospodarji najedo, se tudi psičkom kaj dá.« Kot da bi mu hotela reči: »Ravnaj z mano vsaj kot s psičkom.« In Jezus ji odgovori: »Žena, velika je tvoja vera! Zgodi naj se ti, kakor želiš (v. 28)!«

V soočenju z boleznijo se zaradi človeške krhkosti tudi v družini pojavijo težave. Vendar na splošno čas boleznij prispeva h krepitvi družinskih vezi. Razmišljam, kako pomembno je otroke vse od malega vzgajati za solidarnost v času boleznij. Vzgoja, ki hoče zaščititi pred občutljivostjo za človeško bolezen, osiromaši srca. Otroci ostanejo brezčutni do tujega trpljenja, nesposobni soočiti se s trpljenjem in doživeti izkušnjo omejitve, omejenosti. Kolikokrat vidimo priti na delo – vsi smo jih opazili – kakšnega moškega ali ženskega z utrujenim obrazom, z držo telesa, ki govori o utrujenosti. Ko vprašamo: »Kaj se dogaja?« odgovori: »Spal/a sem samo dve uri, ker se doma izmenjavamo za dežurstvo pri sinčku, hčerkici, pri bolniku, pri dedku, pri babici.« In nato se dan nadaljuje z delom. Res, to je junaško, to je herojstvo družin! To je skrito junaštvo, ki ga živimo, ko je nekdo bolan, ko to očka, mama, sin ali hči živijo z nežnostjo in s pogumom. Krhkost in trpljenje naših najnežnejših in najsvetejših čustev je lahko za naše otroke in vnuke šola življenja. Pomembno je vzgajati otroke in vnuke v razumevanju te bližine v času boleznij v družini. Ko družina čas boleznij spremlja z molitvijo ter s prisrčno in skrbno bližino svojih članov, to zanje postane šola.

Papež Frančišek

O, Bog, hvala ti za današnji dan. Blagoslovi ga in nam ga daj lepo doživeti in nas obdari s trajnimi sadovi.

Hvala pa tudi vsem, ki ste skrbno in zavzeto pripravljali to praznovanje. Hvala tudi vsem, ki ste sodelovali sinoči in sodelujete danes na bogoslužjih. Hvala vsem pevskim skupinam, bralcem, ministrantom, ... hvala vsem, ki ste poskrbeli za postrežbo, vsem, ki ste podarili čas za druženje, ...

Naslovljeno na vas

Župnijsko občestvo, ki je združeno v poslanstvu služenja Kristusu

Uspešna župnija je pravi izvir milosti, kraj sprejemanja, miru in misijarskega apostolata. V kolikor ste del takšne župnije, se Bogu zahvaljujte za prejeti blagoslov! Dejstvo pa je, da smo še daleč od idealnega, zato naj tudi vztrajno molimo in delamo na tem, da bi se temu čim bolj približali V ŽUPNIJI JE JEZUS "TAKO DOSTOPEN, KOT JE LE MOGOČE"

Evharistija je "izvir in višek" krščanskega življenja in posledično vsake katoliške župnije. Župnija torej lahko najbolje izpolnjuje svoje nadnaravno poslanstvo, če vernikom ponuja čim več priložnosti, da se združijo z Gospodom. Pogost in preprost dostop do zakramentov je temeljnega pomena, pa ne le do svete maše, temveč tudi do krsta, spovedi in celo bolniškega maziljenja. Župnija je izvir zakramentalne milosti: velikodušno podeljevanje zakramentov je vsekakor prva in najpomembnejša naloga njenega poslanstva. Nič ne bi smelo biti pomembnejše.

Druga pot do srečevanja z Jezusom je, da ritem župnijskih dogodkov uskladimo z bogoslužnim letom Cerkve. Če bogoslužni koledar vključimo v življenje župnije, recimo z načrtovanjem posebnih dogodkov, kot so skupne molitve, ali izpostavitve Najsvetejšega ob cerkvenih praznikih, ali pa zbiranje sredstev za skupno obhajanje pomembnejših dogodkov, to celotnemu župnijskemu občestvu pomaga, da skupaj živi bogoslužno leto.

Ko dušo preoblikuje Kristus, si ta želi njegovo ljubezen deliti z zunanjim svetom. Na enak način župnijsko občestvo, ki je živo v Kristusu, samo po sebi ponuja svojo ljubezen in usmiljenje tudi zunanjemu svetu.

"Župnija je navsezadnje naravni prostor, kjer udeležujemo telesna dela usmiljenja. Župnija ima polnejše razumevanje občestvenih potreb in večje zmožnosti, da usklajuje odzive nanje, bolje kot to lahko stori posameznik ali družina Najlepše je, če "ljudje vedo, da je katoliška župnija njihovo zatočišče, pa naj gre za rastoče predmestje ali malce zakrnelo mestno sosese, kraj, kjer običajna pravila strahu in negotovosti ne veljajo, kraj, kjer se stvarnost Kristusove navzočnosti v evharistiji udeležanja v drznem služenju in nesebični pomoči.

POPLAVE 2023— Kdor želi pomagati žrtvam poplav, lahko svoj dar odda v naši cerkvi, v nabiralnik Karitas. Sredstva bomo nakazali Škofijski Karitas Celje, ki je do sedaj finančno pomagala že 918 gospodinjom.